

F.t.l. vedr. arbejdsformidling m.v.

Lovforslag nr. L 144. Fremsat den 21. februar 1980 af arbejdsministeren

Forslag

til

Lov om ændring af lov om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring m. v.

(Landsarbejdsnævnets sammensætning, registeranvendelse, opkrævning af arbejdsgiverbidrag, arbejdsgiverens oplysningspligt, aldersgrænse for dagpenge m. v.)

§ 1

I lov om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring m. v., jfr. lovbekendtgørelse nr. 308 af 29. juni 1979, foretages følgende ændringer:

1. § 4, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. Dansk Arbejdsgiverforening og Landsorganisationen i Danmark udpeger hver 4 medlemmer, Sammenslutningen af Landbrugets Arbejdsgiverforeninger udpeger 1 medlem, de i § 96 nævnte tillidsmænd for arbejdsløshedskasserne udpeger 2 medlemmer, Funktionærernes og Tjenestemændenes Fællesråd og Akademikernes Centralorganisation udpeger hver 1 medlem, medens FR (Fællesrepræsentationen) Hovedorganisation for Arbejdsleder- og tekniske Funktionærforeninger i Danmark, Foreningen af Arbejdsledere i Danmark og Teknisk Landsforbund i fællesskab udpeger 1 medlem.«

2. § 4, stk. 3, affattes således:

»Stk. 3. Finansministeriet, arbejdsministeriet og arbejdsdirektoratet udpeger hver 1 repræsentant som tilfornet landsarbejdsnævnet. Landsarbejdsnævnet kan til deltagelse i drøftelserne tilkalde særligt sagkyndige, såfremt disses tilstedeværelse skønnes af betydning for nævnets forhandlinger.«

3. § 20 a, stk. 1, 3. pkt., affattes således:

2. kt. j. nr. 1980-71-62

229 Fremsatte lovforslag (undt. finans- og tillægsbev.lovforslag).

»Er formidlingen sket i form af anvisning, påhviler det derefter arbejdsformidlingskontoret at underrette vedkommende arbejdsløshedskasse samt arbejdsdirektoratet om den modtagne meddelelse, og har den arbejdssøgende været henvist til samtale, underretter kontoret vedkommende arbejdsløshedskasse om meddelelsen.«

4. § 22, stk. 1, affattes således:

»Arbejdsformidlingskontoret må ikke give oplysninger om arbejdssøgende og arbejdsgivere til uvedkommende.«

5. I § 23 ændres »ulovlig« til: »overenskomststridig eller på anden måde retsstridig«.

6. § 24 a, stk. 1 og 2, affattes således:

»Arbejdsdirektøren kan efter forhandling med landsarbejdsnævnet tillade personer og foreninger at foretage privat arbejdsanvisning inden for enkelte faglige eller stedlige områder, hvor der skønnes at være ganske særligt behov herfor.

Stk. 2. Arbejdsdirektøren kan efter forhandling med landsarbejdsnævnet, hvor der inden for faglige eller stedlige områder skønnes at være behov herfor, tillade udøvelse af virksomhed, der består i udlejning af arbejdskraft, hvis ansættelse hos udlejeren kun omfatter det enkelte udlejningsforhold.«

7. I § 53 indsættes efter *stk. 2* som nyt stykke:

»*Stk. 3.* Ret til dagpenge ophører ved udgangen af den måned, hvori medlemmet fylder 67 år.«

8. I § 64, *stk. 1*, udgår i *1. pkt.*: »og til et medlem, som er fyldt 67 år,« og i *2. pkt.* udgår: »og i de sidste 3 måneder før den 1. i måneden, efter at medlemmet fylder 67 år,«.

9. § 75 b, *stk. 1, nr. 1*, affattes således:

»1. som er fyldt 60 år,«.

10. I § 75 b indsættes efter *stk. 1* som nyt stykke:

»*Stk. 2.* Retten til efterløn ophører ved udgangen af den måned, hvori medlemmet fylder 67 år.«

Stk. 2 og *3* bliver herefter *stk. 3* og *4*.

11. § 83 affattes således:

»§ 83. Til nedbringelse af statskassens udgifter til arbejdsløshedsforsikringen betales et bidrag fra samtlige arbejdsgivere, der er omfattet af lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension, og som enten er indeholdelsespligtige i henhold til lov om opkrævning af indkomst- og formueskat for personer m. v. (kildeskat) eller beskæftiger lønmodtagere under sømandsskatteordningen, jfr. lov om sømandsskat.

Stk. 2. For hver helårsarbejder bortset fra én udgør arbejdsgiverbidraget et beløb, der på årsbasis svarer til 2 gange den maksimale dagpengesats, jfr. § 47. Bidraget forfalder til betaling månedvis og beregnes på grundlag af arbejdsgiverens og lønmodtagerens samlede bidrag til Arbejdsmarkedets Tillægspension.«

12. § 84 affattes således:

»§ 84. Arbejdsgiverbidrag betales ikke for lønmodtagere, som er ansat i en kommunes tjeneste, og som har ret til pension ved afsked af utilregnelig årsag.«

13. § 85 affattes således:

»§ 85. Arbejdsgiverbidraget opkræves af statsskattedirektoratet. Bidraget for en kalendermåned indbetales af arbejdsgiveren til statsskattedirektoratet i den efterfølgende

måned inden for samme frister, som gælder for indbetaling af indeholdt kildeskat. Ved alle indbetalinger, hvor bidraget betales sammen med indeholdt kildeskat, dækkes bidraget først.

Stk. 2. Indbetaler arbejdsgiveren ikke bidraget rettidigt, pålægger statsskattedirektoratet arbejdsgiveren at betale tilsvarende renter af bidraget, som pålægges arbejdsgiveren ved for sen indbetaling af indeholdt kildeskat.

Stk. 3. Efter regler fastsat af arbejdsministeren skal arbejdsgiveren over for statsskattedirektoratet redegøre for arbejdsgiverbidraget, herunder grundlaget for beregningen af bidraget. Det kan ved disse regler bestemmes, at statsskattedirektoratet, når redegørelse ikke er indgivet rettidigt, kan pålægge arbejdsgiveren at betale gebyr af bidraget. Gebyret beregnes sammen med og efter samme regler som det påkravsgebyr, der kan pålægges arbejdsgiveren ved ikke rettidig indgivelse af redegørelse om indeholdt kildeskat.

Stk. 4. Ikke indbetalte bidrag, renter og gebyrer inddrives efter samme regler, som gælder for inddrivelse af ikke indbetalt kildeskat.

Stk. 5. Regler om arbejdsgiverens regnskabsførelse vedrørende bidraget samt om bidragets beregning og indbetaling fastsættes af arbejdsministeren efter forhandling med statsskattedirektøren. Det kan ved disse regler bestemmes, at skattemyndighederne kan foretage en foreløbig, skønsmæssig ansættelse af bidraget, hvis kravet mod arbejdsgiveren på grund af dennes forhold ikke kan opgøres nøjagtigt.

Stk. 6. Regler om bidragets revision fastsættes af arbejdsministeren efter forhandling med statsskattedirektøren. Det kan ved disse regler bestemmes, at skattemyndighederne kan føre kontrol med, at arbejdsgiverne overholder de pligter, der påhviler dem i forbindelse med betaling af bidraget, og at skattemyndighederne kan afkræve arbejdsgiverne oplysninger til dette brug efter reglerne herom i kildeskatteloven.

Stk. 7. Tvivlsspørgsmål om arbejdsgiverens pligt til at betale arbejdsgiverbidrag og om bidragets beregning afgøres af arbejdsdirektøren.«

14. I § 86, stk. 1, indsættes efter »efterløn«:
 »eller i øvrigt mod bedre vidende uberettiget modtaget dagpenge eller efterløn«.

15. I § 86, stk. 2, 1. pkt., udgår: »men hvor medlemmet ikke er pligtig at betale beløbet tilbage i medfør af stk. 1,«.

16. § 91, stk. 1, affattes således:

»En arbejdsgiver skal på begæring afgive oplysninger til brug for administrationen af forsikringssystemet, herunder om,

1. hvilke lønmodtagere han har beskæftiget i et nærmere angivet tidsrum og disses beskæftigelsesperioder inden for dette tidsrum,
2. hvorvidt han har beskæftiget bestemte medlemmer af en kasse inden for et nærmere angivet tidsrum,
3. hvilken løn der er udbetalt til bestemte medlemmer af en kasse inden for et nærmere angivet tidsrum, og
4. årsagen til et medlems arbejdsophør.«

17. I § 91 indsættes efter stk. 1 som nye stykker:

»Stk. 2. De oplysninger, der er nævnt i stk. 1, kan indhentes af arbejdsdirektøren, et arbejdsformidlingskontor og for så vidt angår egne medlemmer vedkommende arbejdsløshedskasse.

Stk. 3. Arbejdsdirektøren fastsætter efter forhandling med landsarbejdsnævnet regler om administrationen af reglerne i stk. 1 og 2.«

Stk. 2 og 3 bliver herefter stk. 4 og 5.

18. I § 99, stk. 1, 1. pkt., indsættes efter »§ 16, stk. 3,«: »§ 86, stk. 2, 1. pkt.«.

19. Efter § 100 indsættes som nyt kapitel 16 a:

»Kapitel 16 a.

Oprettelse af registre

§ 100 a. Arbejdsministeren opretter et el-

ler flere registre, der føres ved hjælp af elektronisk databehandling.

Stk. 2. Registerne har til formål at danne grundlag for

1. formidling af kontakt mellem arbejdssøgende og arbejdsgivere i henhold til kapitel 1 og 6,
2. gennemførelse af det tilsyn, som staten i henhold til kapitel 14 skal føre med de statsanerkendte arbejdsløsheds-kasser, og
3. udarbejdelse af en arbejdsmarkedsstatistik.«

20. I § 101 indsættes som stk. 2-5:

»Stk. 2. Undlader en arbejdsgiver forsætligt eller ved grov uagtsomhed at opfylde de pligter, der påhviler ham efter §§ 83 og 85, og de forskrifter, der udstedes i henhold her-til, straffes han med bøde. Ministeren for skatter og afgifter eller den, han bemyndiger dertil, kan tilkendegive over for arbejdsgive- ren, at sagen kan afgøres uden retslig for- følgnin, såfremt han erkender sig skyldig i overtrædelsen og erklærer sig rede til inden for en nærmere angivet frist, der efter begæ- ring kan forlænges, at betale en i tilkendegi- velsen angivet bøde.

Stk. 3. Med hensyn til den i stk. 2, 2. pkt. nævnte tilkendegivelse finder bestemmelsen i retsplejeloven om indholdet af anklageskrift i politisager tilsvarende anvendelse.

Stk. 4. Betales bøden, jfr. stk. 2, 2. pkt., i rette tid, eller bliver den efter stedfunden vedtagelse inddrevet eller afsonet, bortfalder videre forfølgning.

Stk. 5. Skattemyndighedernes adgang til eftersyn, fremlæggelse af dokumenter og ind- sendelse af regnskabsmateriale med bilag, jfr. § 85, stk. 6, kan gennemtvinges ved daglige bøder, der fastsættes af ministeren for skatter og afgifter eller den, han bemyndiger dertil.«

§ 2

Loven træder i kraft den 1. juli 1980, § 1, nr. 11-13 og 20, dog først den 1. januar 1981.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Lov nr. 114 af 24. marts 1970 om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring m. v. (Folke-tingstidende 1969-70, FF. sp. 3233, 3605 og 4473; tillæg A, sp. 2369; tillæg B, sp. 673; tillæg C, sp. 321) er senest bekendtgjort ved lovebkendtgørelse nr. 308 af 29. juni 1979.

1. Arbejdsgivernes bidrag til arbejdsløshedsforsikringen opkræves i dag af forsikringsselskaberne i forbindelse med opkrævning af bidrag til lovpligtig arbejdsskadeforsikring. Det foreslås, jfr. forslagens § 1, nr. 11 og 13, at arbejdsgivernes bidrag til arbejdsløshedsforsikringen fremtidig opkræves af statsskattedirektoratet og indbetales til statsskattedirektoratets kildeskatteafdeling sammen med indbetalingerne af de indeholdte kildeskattebeløb.

En sådan opkrævningsform vil være en fordel for staten både ud fra administrative og økonomiske synspunkter.

Forslaget medfører ikke en ændring af bidragets størrelse, men alene af opkrævningsformen.

Der foreslås en mindre ændring i kredsen af bidragspligtige arbejdsgivere. Efter de gældende regler betaler samtlige arbejdsgivere, der er forsikringspligtige efter arbejdsskadeforsikringsloven, bidrag til arbejdsløshedsforsikringen. Efter forslaget påhviler denne forpligtelse samtlige arbejdsgivere, der er omfattet af lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension, og som enten er indeholdelsespligtige i henhold til kildeskatteloven, eller som beskæftiger lønmodtagere under sømandsskatteordningen.

Kredsen af lønmodtagere, for hvilke der skal betales bidrag, ændres samtidig, således at den svarer til de lønmodtagere, der falder ind under de nævnte ordninger. Endvidere stilles der af administrative og kontrolmæssige grunde forslag om at ophæve en række bestemmelser om fritagelse for at betale bidrag for en række lønmodtagergrupper, jfr. forslagens § 1, nr. 12.

2. Det er regeringens opfattelse, at efterlønsordningen, som trådte i kraft den 1. januar 1979, har fungeret godt i det forløbne tidsrum.

På et enkelt punkt, nemlig i forbindelse med overgangen fra efterløn til folkepension ved 67 år, har der dog vist sig behov for en mindre ændring.

Efter de gældende regler ophører efterlønnen den dag, medlemmet fylder 67 år. Folkepensionen udbetales forskudsvis fra den 1. i den følgende måned. Medlemmer, der har fødselsdag sidst på måneden, har således en bedre økonomisk stilling end medlemmer, der har fødselsdag først på måneden.

Dette er blevet opfattet som en forskelsbehandling af medlemmerne. Da regeringen lægger vægt på, at medlemmerne ved overgangen fra efterløn til folkepension stilles lige, foreslås det, jfr. forslagens § 1, nr. 9 og 10, at retten til efterløn forlænges, indtil tidspunktet for den første folkepensionsudbetaling, dvs. indtil den 1. i måneden efter medlemmet er fyldt 67 år.

Da den almindelige alder for udtræden af arbejdsmarkedet anses for at være 67 år, og da de gældende regler for folkepensionisters dagpengeret har vist sig vanskelige at administrere, foreslås det samtidig, jfr. forslagens § 1, nr. 7 og 8, at lade retten til dagpenge bortfalde på det tidspunkt, hvor medlemmet er berettiget til at få udbetalt folkepension, dvs. med udgangen af den måned, hvor medlemmet er fyldt 67 år.

3. Som et led i statens tilsyn med de anerkendte arbejdsløshedskasser er det konstateret, at de lønoplysninger, der ligger til grund for beregningen af dagpengesatserne, ikke altid er tilstrækkelig korrekte til at sikre, at dagpengene udbetales med det rigtige beløb. Der finder derfor i et vist omfang fejludbetalinger sted i form af såvel for høje som for lave satser.

På denne baggrund foreslås, jfr. forslagens § 1, nr. 16 og 17, en ændring af lovens § 91 om arbejds giveroplysninger.

Formålet er at gøre det til en hovedregel, at dagpenge i de tilfælde, hvor der skal foretages satsberegning, kun kan udbetales, når der foreligger en erklæring fra den tidligere arbejdsgiver om medlemmets lønforhold i beregningsperioden.

Forslaget hviler på en delbetænkning fra udvalget vedrørende administrationen af forsikringsssystemet, som blev nedsat af arbejdsdirektøren i efteråret 1979 med repræsentation fra rigsrevisionen, Arbejdsløshedskassernes Samvirke, arbejdsministeriet og arbejdsdirektoratet.

4. Der foreslås ændringer i kredsen af tilfornordnede i landsarbejdsmåvnet og en adgang for nævnet til at indbyde andre end de i nævnet direkte repræsenterede til at deltage i nævnets drøftelser, jfr. forslagets § 1, nr. 2. Baggrunden for forslaget er, at den nugældende bestemmelse om kredsen af tilfornordnede har vist sig ikke at være tilstrækkelig fleksibel til at sikre den nødvendige alsidighed i nævnets drøftelser.

5. Blandt forslagene fra arbejdsformidlingsudvalget af 1975 om ændringer af arbejdsformidlingen indgår forslag om anvendelse af elektronisk databehandling. Udvalget foreslår databehandlingen indført på tre områder, ledighedsstatistikken, anvisningen af arbejde og tilsynet med de anerkendte arbejdsløshedskasser, jfr. bemærkningerne til forslaget til lov nr. 160 af 12. april 1978 om ændring af lov om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring m. v. (Folketingstidende 1977-78, tillæg A, sp. 3759 f.).

Anvendelsen af elektronisk databehandling til en central arbejdsmarkedsstatistik blev gennemført med oprettelsen af det centrale arbejdsmarkedsregister (CRAM), der blev taget i brug den 1. januar 1979. Oprettelsen af CRAM blev forelagt folketingets finansudvalg, der ved Akt nr. 50, 1. november 1978 tiltrådte denne registeroprettelse. Forslag om brug af edb til arbejdsanvisningen (den konkrete arbejdsformidling) er under udarbejdelse og kan forventes forelagt for finansudvalget i begyndelsen af 1980.

I forbindelse med godkendelsen af forskrifter for det centrale arbejdsmarkedsregister har registertilsynet henstillet, at en udvidet edb-anvendelse på dette område bør finde direkte udtryk i lovgivningen, så det klart fremgår, til hvilke formål edb-registrene skal anvendes. Forslaget i § 1, nr. 19, er en imødekomme af registertilsynets henstilling.

6. Det foreslås, at arbejdsministerens hidtidige kompetence til at meddele tilladelse til privat arbejdsanvisning og udøvelse af virksomhed i form af udlejning af arbejdskraft overgår til arbejdsdirektøren, der fremtidig skal forhandle sådanne spørgsmål med landsarbejdsmåvnet, jfr. forslagets § 1, nr. 6.

7. Endelig er der foreslået enkelte andre tekniske og administrative ændringer, jfr. nærmere bemærkningerne til § 1, nr. 3-5, 14, 15, 18 og 20.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Forslaget om en ændret opkrævningsform for arbejdsgiverbidraget forventes ved månedsvis opkrævning at give staten en likviditetsmæssig fordel, der svarer til en rentefordel på ca. 60 mio. kr. årligt.

Endvidere vil staten opnå en besparelse, svarende til de vederlag, som forsikringselskaberne nu får for at opkræve bidragene. For finansåret 1980 udgør vederlaget 1,2 mio. kr.

Herudover påregnes forslaget at give staten en merindtægt af størrelsesordenen 120 mio. kr. årligt som følge af en mere effektiv opkrævningsmetode, herunder de forbedrede kontrolmuligheder. I dette beløb indgår merindtægten, som følge af forslaget om at ophæve fritagelserne i lovens § 84, der skønsmæssigt kan anslås til ca. 25 mio. kr.

Forslaget vil medføre en merudgift for staten i finansåret 1980 af størrelsesordenen 200.000 kr. til dækning af statsskattedirektoratets udgifter til udvikling af systemet, ændring af koder m.v. Herudover påregnes forslaget ikke at medføre udgifter, hvilket skyldes, at forslaget er så nært tilknyttet kildeskattelovens regler om indbetaling af indeholdt kildeskat.

Forslagene om en ændret aldersgrænse for udbetaling af arbejdsløshedsdagpenge og forlængelse af retten til efterløn forventes at medføre en besparelse på mellem 35 og 40 mio. kr. årligt.

Forslaget om anvendelse af arbejdsgiveroplysninger ved beregningen af medlemmernes dagpengesats er et væsentligt led i en samlet indsats for at sikre korrekte dagpengebetalinger. Det skønnes, at den samlede indsats vil medføre en besparelse for staten på ikke under 200 mio. kr. på årsbasis.

De øvrige ændringer forventes ikke at have økonomiske konsekvenser.

Lovforslaget antages ikke at få administrative konsekvenser.

Bemærkninger til forslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Forslaget er redaktionelt og skyldes, at FTF på en ordinær kongres den 21.-23. november 1978 har skiftet navn til Funktionærernes og Tjenestemændenes Fællesråd, og at Ingeniør-Sammenslutningen på et ekstraordinært repræsentantskabsmøde i Akademikernes Centralorganisation den 13.

juni 1978 er optaget som medlemsorganisation i Akademikernes Centralorganisation.

Til nr. 2

Efter arbejdsløshedslovens § 4, stk. 3, udpeger boligministeriet, finansministeriet, handelsministeriet, ministeriet for offentlige arbejder, socialministeriet og arbejdsdirektoratet hver 1 repræsentant som tilforordnet landsarbejdsnævnet.

Den foreslåede ændrede affattelse indebærer, at finansministeriets og arbejdsdirektoratets nuværende repræsentation i landsarbejdsnævnet fastholdes, medens de øvrige i loven opførte ministerier, der i dag er berettiget til at udpege tilfornødne, udgår af loven. Ud fra et ønske om en bedre kommunikation med arbejdsdepartementet er det endvidere fundet naturligt, at også arbejdsministeriet er fast repræsenteret i landsarbejdsnævnet. Herudover åbnes der adgang for landsarbejdsnævnet til at tilkalde særligt sagkyndige.

Baggrunden for forslaget er, at den nugældende bestemmelse om kredsen af tilfornødne har vist sig ikke at være tilstrækkelig fleksibel til at sikre den nødvendige alsidighed i nævnets drøftelser.

Spørgsmålet om tilvejebringelse af større fleksibilitet i sammensætningen har været drøftet i landsarbejdsnævnet. Der har herunder været peget på det ønskelige i at styrke landsarbejdsnævnet gennem en udvidelse af antallet af tilfornødne, samtidig med at man har været opmærksom på, at en for stor deltagerkreds ville kunne forringe effektiviteten af nævnets arbejde.

Problemet i forbindelse med spørgsmålet om opnåelse af større fleksibilitet med hensyn til kredsen af tilfornødne er foreslået løst ved bestemmelsen om, at der kan tilkaldes særligt sagkyndige til at deltage i drøftelserne, når der på nævnets dagsorden er optaget spørgsmål, der gør sådanne tilstedeværelse ønskelige. Der er herved bl. a. peget på det hensigtsmæssige i mere direkte at kunne inddrage direktoratet for arbejdsmarkedsuddannelserne under hensyn til, at tilrettelæggelsen af arbejdsmarkedsuddannelserne umiddelbart indgår som et instrument i den samlede arbejdsmarkedspolitik.

Til belysning af bestemmelsens betydning kan der endvidere peges på, at det kan være hensigtsmæssigt at indbyde en repræsentant for undervisningsministeriet, f. eks. når der er tale om behandling af spørgsmål om arbejdsformidlingens erhvervsvejledning og foranstaltninger for unge arbejdsledige, ligesom bestemmelsen forudsættes benyttet i forhold til de ministerier, hvis repræsen-

tation i dag er fastsat direkte i loven. Der kan også opstå behov for at indkalde sagkyndige for andre områder, således f. eks. for energiministeriet til behandling af arbejdskraftsspørgsmål i forbindelse med udbygning af energiforsyningen.

Til nr. 3

Det foreslås tydeliggjort i loven, at arbejdsformidlingskontoret, når der er tale om *anvisning*, skal give underretning til såvel vedkommende arbejdsløshedskasse som til arbejdsdirektoratet om den i § 20 a, stk. 1, omhandlede meddelelse fra arbejdsgiveren.

Er der tale om *henvisning* til samtale, skal arbejdsformidlingskontoret kun underrette vedkommende arbejdsløshedskasse om arbejdsgiverens meddelelse efter § 20 a, stk. 1, men ikke arbejdsdirektoratet. Denne begrænsning i underretningspligten ved henvisning til samtale skyldes, at kassen for at kunne afgøre, om medlemmet fortsat har den nødvendige tilknytning til arbejdsmarkedet, må have kendskab til resultaterne af en henvisning. Arbejdsdirektoratet har derimod ingen særlig interesse i at blive underrettet om arbejdsgivernes tilbagemeldinger, idet et negativt udfald af en henvisning ikke medfører vægringskonsekvenser, og derfor ikke giver direktoratet anledning til sager om dagpengeret.

Til nr. 4

§ 22, stk. 1, indeholder en bestemmelse om arbejdsformidlingens tavshedspligt vedrørende oplysninger om arbejdssøgende.

Bestemmelsen opfattes af arbejdsmarkedsmyndighederne som et udtryk for, at alle – såvel arbejdssøgende som arbejdsgivere – trygt skal kunne kontakte arbejdsformidlingen, således at der ikke skal kunne rejses tvivl om arbejdsformidlingens funktion som et neutralt serviceorgan på arbejdsmarkedet. I overensstemmelse hermed har arbejdsdirektoratet gennem mange år haft den praksis, at § 22, stk. 1, også omfatter oplysninger om arbejdsgivere, selv om beskyttelsen af disse ikke er kommet til udtryk i lovbestemmelsen.

Den ændrede formulering har til formål at lovfæste hidtidig praksis på området.

Til nr. 5

I § 23 er fastsat en særlig bestemmelse om anvisning af arbejdskraft under arbejdskonflikter. Når en faglig organisation skriftligt har sendt et arbejdsformidlingskontor fyldestgørende oplysning om, at en virksomhed er omfattet af strejke eller

lockout, må kontoret ikke anvise arbejdskraft til virksomheden, førend konflikten er hævet eller kendt ulovlig. Det foreslås, at det i den gældende lov anvendte udtryk »ulovlig« erstattes af ordene »overenskomststridig eller på anden måde retsstri-dig«.

Den foreslåede ændring er redaktionel og skyl-des ønsket om at bringe bestemmelsen i overens-stemmelse med moderne sprogbrug. Bestemmelsen vedrører som hidtil såvel arbejdskonflikter, der kendes overenskomststridige, som arbejdskonflik-ter på et ikke overenskomstdækket område, hvis anvendelse kendes uretmæssig, f. eks. fordi kon-flikten ikke forfølger et rimeligt fagligt formål.

Til nr. 6

Efter arbejdsløshedslovens § 24 a kan der admini-strativt gives personer eller foreninger tilladelse til henholdsvis at foretage privat arbejdsanvisning (stk. 1) og at udøve virksomhed i form af udlej-ning af arbejdskraft (stk. 2).

Tilladelse efter § 24 a meddeles i dag af ar-bejdsministeren efter indstilling fra arbejdsdirektø-ren og efter forhandling med vedkommende ar-bejdsgiver- og lønmodtagerorganisationer.

Med den foreslåede ændrede affattelse af § 24 a overgår arbejdsministerens hidtidige kompetence på dette område til arbejdsdirektøren, som efter arbejdsløshedsloven varetager ledelsen af den of-fentlige arbejdsformidling under medvirken af landsarbejdsnævnet, jfr. lovens § 2.

Forslaget skal endvidere ses i sammenhæng med den ved lov nr. 160 af 12. april 1978 som § 24 gennemførte ordning, hvorefter det er arbejdsdi-rektøren, der efter forhandling med landsarbejds-nævnet meddeler tilladelse til de anerkendte ar-bejdsledere til at foretage anvisning og hen-visning til samtale som led i den offentlige ar-bejdsformidling.

Også det forhold, at tilladelse efter § 24 a gives efter en behovsvurdering på grundlag af den of-fentlige arbejdsformidlings egne muligheder, her-under de anerkendte arbejdsløshedskassers indsats i formidlingen, gør det naturligt at overføre kom-petencen til arbejdsdirektøren.

Det forudsættes, at der efter forhandling mel-lem arbejdsdirektøren og landsarbejdsnævnet til-rettelægges en ordning, hvorefter der som hidtil kan gives tilladelse til privat arbejdsanvisning af erhvervsmæssigt optrædende efter generelt fastsatte retningslinier, jfr. arbejdsministeriets bekendtgørel-se nr. 258 af 8. juni 1977, der bortfalder 1. juli 1980.

Til nr. 7 og 8

Efter de gældende regler er der mulighed for at udbetale arbejdsløshedsdagpenge også efter det fyldte 67. år. Der er imidlertid den begrænsning i loven, jfr. § 64, at udbetaling af dagpenge til med-lemmer, der er fyldt 67 år, højst kan ske i 78 dage inden for 12 måneder i træk.

Disse regler har medført en del administration, og det har især vist sig vanskeligt at konstatere, om medlemmet har den nødvendige tilknytning til arbejdsmarkedet, som loven forudsætter. Det kan derfor ikke udelukkes, at reglerne har været admini-strareret forskelligt, hvilket har medført uligheder i forhold til denne medlemsgruppe.

Da den almindelige alder for udtræden af ar-bejdsmarkedet er 67 år, og da muligheden for at modtage pension efter den sociale lovgivning sam-tidig opstår, foreslås det, jfr. forslagens § 1, nr. 7 og 8, at adgangen til dagpenge ophører på det tids-punkt, hvor medlemmet er berettiget til at få udbetalt folkepension, dvs. fra udgangen af den måned, hvori medlemmet er fyldt 67 år.

Til nr. 9-10

Der henvises til de almindelige bemærkninger, pkt. 2.

Til nr. 11

Ifølge forslaget skal arbejdsgivernes bidrag til arbejdsløshedsforsikringen, der for øjeblikket opkræves af forsikringselskaberne, opkræves af statsskattedirektoratet.

Forslaget er en teknisk, administrativ ændring, der ikke vedrører størrelsen af arbejdsgiverbidra-get.

Kredsen af arbejdsgivere, der skal betale bidrag, ændres fra at være samtlige arbejdsgivere, der er forsikringspligtige efter arbejdsskade-forsikringslo-ven, til at være samtlige arbejdsgivere, der er om-fattet af lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension, og som enten er indeholdelsespligtige i henhold til kildeskatteloven eller beskæftiger lønmodtagere under sømandsskatteordningen, jfr. lov om sø-mandsskat. Dette medfører alene en mindre æn-dring af kredsen af bidragspligtige arbejdsgivere. Således fritages arbejdsgivere, der beskæftiger ulønnet arbejdskraft – som f. eks. velgørende insti-tutioner – for at betale bidrag.

Forslaget medfører, at arbejdsgiverne ikke læn-gere skal sammenlægge de enkelte lønmodtagers timetal for at finde frem til beregningsgrundlaget for bidraget til arbejdsløshedsforsikringen, men kan bruge de oplysninger, der allerede foreligger

til brug ved beregningen af bidrag til Arbejdsmarkedets Tillægspension.

Kredsen af lønmodtagere, for hvem der skal betales bidrag, ændres samtidig, således at den svarer til de lønmodtagere, der er omfattet af Arbejdsmarkedets Tillægspension, og for hvem arbejdsgiverne har pligt til at indeholde kildeskat, eller som er omfattet af sømandsskatteordningen.

Til nr. 12

I forbindelse med forslaget om en ændret opkrævningsform for arbejdsgiverbidraget og de samtidige ændringer i kredsen af bidragspligtige arbejdsgivere og lønmodtagere, for hvem der skal betales bidrag, foreslås det at ophæve de fleste af bestemmelserne i lovens § 84 om arbejdsgivernes fritagelse for at betale bidrag for visse lønmodtagergrupper. Efter forslagets § 1, nr. 12, opretholdes alene fritagelsen for kommunerne for at betale bidrag for personer, som har ret til pension ved afsked af utilregnelig årsag.

Af administrative og kontrolmæssige grunde bør samtlige arbejdsgivere, der er omfattet af lov om ATP, og som enten er indeholdelsespligtige i henhold til kildeskatteloven eller beskæftiger lønmodtagere under sømandsskatteordningen, jfr. lov om sømandsskat, betale bidrag for alle lønmodtagergrupper, der falder ind under de nævnte ordninger. Herved opnås, at statsskattedirektoratet kan kontrollere, at antallet af lønmodtagere, for hvem der skal betales bidrag, er korrekt opgjort af arbejdsgiverne.

Foruden de ovennævnte administrative og kontrolmæssige årsager er forslaget begundet i, at arbejdsgiverbidraget i dag – i modsætning til tidligere – er uafhængig af de ansatte lønmodtageres ledighedsrisiko, forsikringsmuligheder, organisationsgrad, økonomisk bæreevne m. v.

Det skal samtidig bemærkes, at en ophævelse af fritagelsesbestemmelserne, som foreslået, ikke vil få større økonomisk betydning for arbejdsgiverne. Dette skyldes dels, at arbejdsgiverne er fritaget for at betale bidrag for én lønmodtager, jfr. lovens § 83, stk. 2, dels at ATP-loven kun omfatter lønmodtagere, der er beskæftiget hos en arbejdsgiver i mindst 10 timer om ugen eller i mindst 43 1/3 timer om måneden.

Med hensyn til ophævelsen af de enkelte bestemmelser bemærkes følgende:

1°. Bestemmelsen om, at der ikke betales arbejdsgiverbidrag for personer, som udelukkende eller ganske overvejende beskæftiges i arbejdsgiverens

husholdning eller ved personlig tjenestegerning, jfr. gældende lovs § 84, nr. 1, foreslås ophævet.

Ophævelsen vil ikke få større betydning, bl. a. på grund af ATP-lovens mindstegrænser for beskæftigelsesens omfang, og fordi arbejdsgiveren ikke skal indeholde A-skat for lønmodtagere, der alene beskæftiges som privat hushjælp.

2°. Bestemmelsen om, at der ikke betales bidrag for arbejdsgiverens børn under 18 år, jfr. gældende lovs § 84, nr. 2, foreslås ligeledes ophævet. Ophævelsen vil umiddelbart betyde en udvidelse af kredsen af lønmodtagere, for hvem der skal betales bidrag, idet bidragspligten ved ATP indtræder fra og med det fyldte 16. år. Ophævelsen vil ikke få større betydning på grund af ATP-lovens beskæftigelsesgrænser.

3°. Efter den gældende bestemmelse i § 84, nr. 3, betales der ikke bidrag for personer, som er ansat i statens, en kommunes eller en koncessioneret eller lignende virksomheds tjeneste, og som har ret til pension ved afsked af utilregnelig årsag.

Bestemmelsen foreslås ændret, således at fritagelsen for fremtiden kun skal omfatte lønmodtagere, som er ansat i en kommunes tjeneste, og som har ret til pension ved afsked af utilregnelig årsag.

Som tidligere anført, burde alle arbejdsgivere, altså også kommunerne, betale arbejdsgiverbidrag for alle lønmodtagergrupper. På grund af aftalen med kommunerne om en afdæmpning af udgiftsudviklingen i 1980 foreslås imidlertid, at den gældende fritagelse for kommunerne opretholdes indtil videre.

4°. Reglen i § 84, nr. 5, om at arbejdsgiverne er fritaget for at betale bidrag for personer, som har kost og logi hos arbejdsgiveren og er antaget for mindst 1/2 år, foreslås ophævet.

Bestemmelsen omfatter især personer, der er beskæftiget i landbruget. Da de fleste landbrug, der beskæftiger fremmed arbejdskraft, typisk kun har ansat én medhjælper, vil en ophævelse ikke få større betydning på grund af bestemmelsen om fritagelse for bidrag for én ansat.

5°. Efter gældende lovs § 84, nr. 5, er arbejdsgiverne fritaget for at betale bidrag for fremmede statsborgere om bord i danske skibe, der er fast stationeret i udenlandsk havn eller går i fast rutefart mellem udenlandske havne, og som ikke inden for vedkommende forsikringsår har anløbet dansk havn i andet øjemed end for reparationer eller lignende.

En ophævelse vil ikke få større betydning, idet udenlandske lønmodtagere beskæftiget på danske skibe i udenrigsfart – eller nærfart – og som beta-

ler sømandsskat, kun er omfattet af ATP-ordningen, når de har været beskæftiget på skibe under sømandsskatteordningen i en periode på ialt 12 måneder inden for de sidste 3 år.

6°. Fritagelsesbestemmelsen i § 84, nr. 6, hvorefter der ikke skal betales bidrag for lærlinge, der er omfattet af § 1 i lov om lærlingeforhold, foreslås ligeledes ophævet.

Det skal i denne forbindelse bemærkes, at arbejdsgiverne betaler bidrag for EFG-lærlinge.

Til nr. 13

Forslaget medfører, at arbejdsgiverbidraget skal indbetales til statsskattedirektoratets kildeskatteafdeling sammen med indbetalingerne af de indeholdte kildeskattebeløb. De i forslaget fremsatte regler, om at give skattemyndighederne hjemmel til at pålægge gebyr, morarenter m. v., samt foretage udlæg, kontrol m.v., svarer derfor til kildeskattelovens regler.

Til nr. 14

Ændringen er redaktionel og skyldes ønsket om at tydeliggøre den gældende praksis, hvorefter der også skal ske tilbagebetaling, når et medlem mod bedre vidende, men uden at have givet kassen urigtige oplysninger eller fortiet omstændigheder, der er af betydning for retten til dagpenge eller efterløn, uberettiget har modtaget arbejdsløshedsdagpenge eller efterløn.

Til nr. 15

Som § 86, stk. 2, er affattet nu, kunne man få den opfattelse, at der ikke kan nægtes en arbejdsløshedskasse refusion fra statskassen for fejlagtigt udbetalte dagpenge eller efterløn, hvis medlemmet er blevet pålagt at tilbagebetale beløbet.

Det fremgår imidlertid af lovens forarbejder, at det ikke skulle være udelukket, at både medlemmet og kassen gøres ansvarlig for en fejludbetaling.

Med den foreslåede ændring vil det fremgå klart af § 86, stk. 2, at kassen ikke kan få refusion, uanset om medlemmet skal tilbagebetale dagpengebeløbet eller efterlønnen, med mindre kassen kan godtgøre, at den fejlagtige udbetaling ikke kunne være forhindret ved almindelig agtpågivenhed. Gøres såvel kassen som medlemmet ansvarlig for en fejlagtig udbetaling, vil det betyde, at kassen kommer til at bære risikoen for, om medlemmet er i stand til at tilbagebetale de fejlagtigt udbetalte beløb.

Til nr. 16 og 17

Efter lovens § 91 skal arbejdsgivere på begæring afgive en række oplysninger til arbejdsdirektøren (eller til et arbejdsformidlingskontor som direktørens underordnede myndighed) om forhold, der kan have betydning for et medlems ret til dagpenge, herunder beregningen af medlemmets dagpengesats. Den foreslåede ændring går ud på at sikre, at arbejdsgiveroplysninger kan indhentes i alle tilfælde, hvor det er nødvendigt af hensyn til korrekt dagpengeudbetaling, at give de anerkendte arbejdsløshedskasser mulighed for at indhente oplysninger og at give arbejdsdirektøren mulighed for at udstede regler om afgivelsen af disse oplysninger efter forhandling med landsarbejdsnævnet.

Det er tanken, at arbejdsgivererklæringer skal foreligge for arbejdsløshedskassen i tilfælde, hvor der skal ske (ny) beregning af dagpengesatsen. Erklæringen skal dække beregningsperioden og oplyse medlemmets løn, beskæftigelsestimer og evt. ferie, sygdom, søgnehelldage eller vejrligsledighed. Den gældende beregningsperiode på 4 uger/1 måned tænkes forlænget til 13 uger/3 måneder, idet en sådan længere beregningsperiode vil give et mere reelt billede af medlemmets hidtidige indkomst. Det forudsættes, at det kan pålægges arbejdsgiveren at afgive erklæringen inden for en vis tidsfrist, som nødvendigvis må være ret kort, da medlemmets dagpengeudbetaling er afhængig af erklæringen. Ordningen skal i øvrigt udformes nærmere i samarbejde med landsarbejdsnævnet.

Da arbejdsgivererklæringerne efter den tilsigtede ordning indgår som et led i beregningsgrundlaget for medlemmernes dagpenge, og ikke kun som en efterfølgende kontrol, er det nødvendigt, at arbejdsgivererklæringerne kan indhentes direkte af kasserne. Det foreslås derfor, at de oplysninger, der vedrører administrationen af forsikringssystemet, jfr. forslaget til ændret formulering af § 91, stk. 1, også skal kunne afgives til arbejdsløshedskasserne.

Ifølge lovens § 101 kan en arbejdsgiver straffes med bøde, hvis han ikke opfylder de pligter, som er pålagt bl. a. efter § 91. Det vil således også blive muligt at anvende bøde over for en arbejdsgiver, som ikke afgiver oplysninger til brug ved et medlems satsberegning.

Til nr. 18

Der har været rejst tvivl om, hvorvidt ankenævnet for arbejdsløshedsforsikringen har tilstrækkelig klar hjemmel i loven til at træffe afgørelse i sager

om kassers krav på refusion fra statskassen, jfr. § 86, stk. 2, 1. pkt.

Det foreslås derfor at tydeliggøre ankenævnets hjemmel til at træffe afgørelse i disse sager.

Til nr. 19

Forslaget om oprettelse af et eller flere edb-registre fremfor en udvidelse af det bestående centrale register for arbejdsmarkedsformål, CRAM, skal ses på baggrund af sikkerheds- eller administrative hensyn.

Efter forslaget skal edb-registrene både anvendes til arbejdsformidling, tilsyn og statistik, og reglerne er derfor foreslået indsat i et nyt kapitel 16 a under hovedafsnit IV. Fælles bestemmelser.

Loven om offentlige myndigheders registre finder fortsat anvendelse i det omfang, registrene indeholder personoplysninger. Det betyder bl. a., at registrerede personer får adgang til at få oplysninger om sig selv efter registerlovens regler, hvorefter tvivlsspørgsmål kan indbringes for tilsynet som den endelige administrative myndighed.

CRAM skal ikke godkendes påny, da det er godkendt efter registerlovens regler. En udvidelse af formålet med CRAM i forhold til det nuværende skal derimod godkendes efter registerlovens regler.

Bestemmelsen i stk. 2, hvorefter områderne for oprettelse og anvendelse af edb-registre fastlægges med henvisning til lovens kapitler 1 og 6 om arbejdsformidling og 14 om tilsyn, skal ses på baggrund af registertilsynets henstilling om direkte i arbejdsmarkedslovgivningen at angive disse formål.

Anvendelsen af edb i konkret arbejdsformidling vil forudsætte en udbygning af oplysninger fra de arbejdssøgende i forhold til de oplysninger, der i

dag findes i det centrale arbejdsmarkedsregister. Disse yderligere oplysninger vedrører anvisningsrelevante data som uddannelse, fag, jobønsker, transportmuligheder og heltids/deltidssøgende.

Herudover vil det til anvendelse af edb i arbejdsformidlingen være nødvendigt at oprette et jobregister, der på grundlag af arbejdsgivernes jobspecifikationer blandt andet skal indeholde data om fagområde, uddannelseskrav, fysisk krævende eller lettere arbejde, løntilbud, arbejdstid og arbejdets varighed.

Til nr. 20

Som følge af forslaget om, at statsskattedirektoratet skal overtage opkrævningen af arbejdsgiverbidraget, er det af administrative grunde nødvendigt at tilpasse reglerne for opkrævning af arbejdsgiverbidraget til kildeskattelovens regler om indbetaling af indeholdt kildeskat.

Det foreslås derfor, at arbejdsgiveren kan straffes med bøde, såfremt han forsømmer de pligter, der påhviler ham efter §§ 83 og 85. I overensstemmelse med reglerne i kildeskatteloven kan bøde – når visse betingelser er opfyldt – pålægges administrativt.

Til § 2

Det foreslås, at lovforslaget træder i kraft den 1. juli 1980, dog således at forslagene om de ændrede regler for opkrævning af arbejdsgiverbidraget først træder i kraft den 1. januar 1981.

Den tidsmæssige udsættelse af forslagene om at lade statsskattedirektoratets kildeskatteafdeling opkræve arbejdsgiverbidragene skyldes ønsket om at give arbejdsgiverne og forsikringsselskaberne et rimeligt varsel og hensynet til etableringen af det nye opkrævningssystem i statsskattedirektoratet.

Bilag

*I dette bilag er (med mindre skrift)
indsat den gældende formulering af de bestemmelser,
der berøres af lovforslaget*

1. § 4, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. Dansk Arbejdsgiverforening og Landsorganisationen i Danmark udpeger hver 4 medlemmer, Sammenslutningen af Landbrugets Arbejdsgiverforeninger udpeger 1 medlem, de i § 96 nævnte tillidsmænd for arbejdsløshedskasserne udpeger 2 medlemmer, Funktionærernes og Tjenestemændenes Fællesråd og Akademikernes Centralorganisation udpeger hver 1 medlem, medens FR (Fællesrepræsentationen) Hovedorganisation for Arbejdsleder- og tekniske Funktionærforeninger i Danmark, Foreningen af Arbejdsledere i Danmark og Teknisk Landsforbund i fælleskab udpeger 1 medlem.«

2. § 4, stk. 3, affattes således:

»Stk. 3. Finansministeriet, arbejdsministeriet og arbejdsdirektoratet udpeger hver 1 repræsentant som tilforordnet landsarbejdsnævnet. Landsarbejdsnævnet kan til deltagelse i drøftelserne tilkalde særligt sagkyndige, såfremt disses tilstedeværelse skønnes af betydning for nævnets forhandlinger.«

§ 4. Landsarbejdsnævnet består af en formand og 14 andre medlemmer.

Stk. 2. Dansk Arbejdsgiverforening og Landsorganisationen i Danmark udpeger hver 4 medlemmer, Sammenslutningen af Landbrugets Arbejdsgiverforeninger udpeger 1 medlem, de i § 96 nævnte tillidsmænd for arbejdsløshedskasserne udpeger 2 medlemmer, Fællesrådet for danske Tjenestemand- og Funktionærforeninger udpeger 1 medlem, FR (Fællesrepræsentationen) Hovedorganisation for Arbejdsleder- og tekniske Funktionærforeninger i Danmark, Foreningen af Arbejdsledere i Danmark og Teknisk Landsforbund udpeger i fællesskab 1 medlem, ligesom Akademikernes Centralorganisation og

Ingeniør-Sammenslutningen i fælleskab udpeger 1 medlem.

Stk. 3. Boligministeriet, finansministeriet, handelsministeriet, ministeriet for offentlige arbejder, socialministeriet og arbejdsdirektoratet udpeger hver 1 repræsentant som tilforordnet landsarbejdsnævnet.

Stk. 4. Arbejdsministeren beskikker efter indstilling fra de i henhold til stk. 2 udpegede medlemmer nævnets formand og en suppleant for denne.

Stk. 5. Medlemmerne, herunder formanden og dennes suppleant, henholdsvis udpeges eller beskikkes for en periode af 4 år, ligesom de tilforordnede repræsentanter udpeges for en periode af 4 år.

3. § 20 a, stk. 1, 3. pkt., affattes således:

»Er formidlingen sket i form af anvisning, påhviler det derefter arbejdsformidlingskontoret at underrette vedkommende arbejdsløshedskasse samt arbejdsdirektoratet om den modtagne meddelelse, og har den arbejdssøgende været henvist til samtale, underretter kontoret vedkommende arbejdsløshedskasse om meddelelsen.«

§ 20 a. Når anvisning eller henvisning af arbejdssøgende har fundet sted, giver arbejdsformidlingskontoret straks meddelelse herom til arbejdsgiveren. Kommer arbejdsforholdet ikke i stand, eller afbrydes det umiddelbart efter overtagelsen, påhviler det arbejdsgiveren straks at give meddelelse herom til arbejdsformidlingskontoret. Kontoret underretter derefter vedkommende arbejdsløshedskasse samt arbejdsdirektoratet om den modtagne meddelelse.

Stk. 2. En arbejdsgiver, der afviser arbejdssøgende, der af arbejdsformidlingen er anvist eller henvist til ham, er pligtig at godtgøre rejseudgifter, der måtte være afholdt af arbejdsformidlingskontoret, såfremt afvisningen skyldes antagelse af anden arbejdskraft,

og arbejdsgiveren ikke har underrettet kontoret derom på et sådant tidspunkt, at rejse til arbejdsstedet kunne være undgået.

Stk. 3. Ved en anerkendt arbejdsløsheds-kasses anvisning eller henvisning til samtale, jfr. § 24, finder reglerne i stk. 1 og 2 tilsvarende anvendelse.

4. § 22, stk. 1, affattes således:

»Arbejdsformidlingskontoret må ikke give oplysninger om arbejdssøgende og arbejdsgivere til uvedkommende.«

§ 22. Arbejdsformidlingskontoret må ikke give uvedkommende adgang til at gøre sig bekendt med de for kontoret foreliggende oplysninger om tilmeldte arbejdssøgende.

Stk. 2. Arbejdsformidlingskontoret skal efter anmodning give en arbejdsgiver oplysning om, hvorvidt bestemte personer, som arbejdsgiveren ønsker anvist til arbejde, er tilmeldt som arbejdssøgende. Finder kontoret, at der er anledning til at afslå anmodningen, kan arbejdsgiveren indbringe sagen for arbejdsdirektøren. Direktørens afgørelse kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

5. I § 23 ændres »ulovlig« til: »overenskomststridig eller på anden måde retsstridig«.

§ 23. Når en faglig organisation skriftligt har sendt et arbejdsformidlingskontor fyldestgørende oplysning om, at en virksomhed er omfattet af strejke eller lockout, må kontoret ikke anvise arbejdskraft til virksomheden, førend konflikten er hævet eller kendt ulovlig.

6. § 24 a, stk. 1 og 2, affattes således:

»Arbejdsdirektøren kan efter forhandling med landsarbejdsnævnet tillade personer og foreninger at foretage privat arbejdsanvisning inden for enkelte faglige eller stedlige områder, hvor der skønnes at være ganske særligt behov herfor.

Stk. 2. Arbejdsdirektøren kan efter forhandling med landsarbejdsnævnet, hvor der inden for faglige eller stedlige områder skønnes at være behov herfor, tillade udøvelse af virksomhed, der består i udlejning af arbejdskraft, hvis ansættelse hos udlejeren kun omfatter det enkelte udlejningsforhold.«

§ 24 a. Arbejdsministeren kan efter indstilling fra arbejdsdirektøren og efter forhandling med vedkommende arbejdsgiver- og lønmodtagerorganisationer tillade personer og foreninger at foretage privat arbejdsanvisning inden for enkelte faglige eller stedlige områder, hvor der skønnes at være ganske særligt behov herfor.

Stk. 2. Arbejdsministeren kan, hvor der inden for faglige eller stedlige områder skønnes at være behov derfor, efter indstilling fra arbejdsdirektøren og efter forhandling med vedkommende arbejdsgiver- og lønmodtagerorganisationer tillade udøvelse af virksomhed, der består i udlejning af arbejdskraft, hvis ansættelse hos udlejeren kun omfatter det enkelte udlejningsforhold.

Stk. 3. Inden for handels- og kontorområdet er den i stk. 2 beskrevne virksomhed indtil videre tilladt på de hidtil gældende vilkår.

7. I § 53 indsættes efter *stk. 2* som nyt stykke:

»*Stk. 3.* Ret til dagpenge ophører ved udgangen af den måned, hvori medlemmet fylder 67 år.«

§ 53. Ret til dagpenge opnås efter 6 måneders medlemskab af en anerkendt arbejdsløshedskasse for lønmodtagere. Arbejdsministeren kan dog fastsætte særregler for lønmodtagere, der har opsigelsesvarsel på 6 måneder og derover.

Stk. 2. Ret til dagpenge opnås efter 1 års medlemskab af en anerkendt arbejdsløshedskasse for selvstændige erhvervsdrivende.

8. I § 64, *stk. 1*, udgår i *1. pkt.*: »og til et medlem, som er fyldt 67 år,« og i *2. pkt.* udgår: »og i de sidste 3 måneder før den 1. i måneden, efter at medlemmet fylder 67 år,«.

§ 64. Til et medlem, som modtager pension i henhold til lov om folkepension, lov om invalidepension m. v. eller lov om pension og hjælp til enker m. fl., og til et medlem som er fyldt 67 år, kan dagpenge i løbet af 12 måneder i træk ikke udbetales med beløb, som sammenlagt svarer til dagpenge for mere end 78 dage. Dagpenge i de sidste 3 måneder, før pensionen begynder at løbe, og i de sidste 3 måneder før den 1. i måneden, efter at medlemmet fylder 67 år, medtages ved beregningen af, om retten til dagpenge er opbrugt.

Stk. 2. Når retten til dagpenge er opbrugt efter stk. 1 inden for en periode, hvori med-

lemmet ikke har haft uafbrudt arbejde i mindst 5 uger, kan dagpenge kun udbetales for en følgende 12 måneders periode, hvis medlemmet efter ophøret af ret til dagpenge har haft arbejde i en tid, som sammenlagt svarer til arbejde i fagets fulde, sædvanlige arbejdstid i mindst 13 uger.

Stk. 3. Når et medlem, som er omfattet af stk. 1, har haft arbejde i en tid, som sammenlagt svarer til arbejde i fagets fulde, sædvanlige arbejdstid i mindst 13 uger inden for en periode af højst 26 uger, har medlemmet ret til dagpenge uden hensyn til dagpengeudbetalinger forud for denne periode.

Stk. 4. For et medlem, som ansøger om pension, men som fortsat opfylder betingelserne for at være medlem af kassen, gælder reglerne i stk. 1-3. Afslås pensionsansøgningen, efterbetales der medlemmet de dagpenge, der er bortfaldet i henhold til 1. pkt.

9. § 75 b, stk. 1, nr. 1, affattes således:

»1. som er fyldt 60 år,«.

10. I § 75 b indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»Stk. 2. Retten til efterløn ophører ved udgangen af den måned, hvori medlemmet fylder 67 år.«

Stk. 2 og 3 bliver herefter stk. 3 og 4.

§ 75 b. Ret til efterløn har medlemmer af anerkendte arbejdsløhedskasser,

1. som er i alderen 60-66 år,
2. som inden for de sidste 10 år sammenlagt har været medlem i mindst 5 år,
3. som ved overgang til efterløn opfylder betingelserne for ret til dagpenge, og
4. som har bopæl her i riget, bortset fra Færøerne og Grønland.

Stk. 2. Medlemmer, der modtager ydelser efter lov om folkepension, lov om invalidepension m. v. eller lov om pension til enker m. fl., kan ikke samtidig modtage efterløn. Dog kan efterløn ydes til personer, der frasier sig retten til invaliditetsydelse.

Stk. 3. Medlemmer, der er udtrådt af efterlønsordningen, kan ikke på ny overgå til efterløn.

11. § 83 affattes således:

»§ 83. Til nedbringelse af statskassens udgifter til arbejdsløhedsforsikringen betales et bidrag fra samtlige arbejdsgivere, der er omfattet af lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension og som enten er indeholdelsespligti-

ge i henhold til lov om opkrævning af indkomst- og formueskat for personer m. v. (kildeskat) eller beskæftiger lønmodtagere under sømandsskatteordningen, jfr. lov om sømandsskat.

Stk. 2. For hver helårsarbejder bortset fra én udgør arbejdsgiverbidraget et beløb, der på årsbasis svarer til 2 gange den maksimale dagpengesats, jfr. § 47. Bidraget forfalder til betaling månedsvis og beregnes på grundlag af arbejdsgiverens og lønmodtagerens samlede bidrag til Arbejdsmarkedets Tillægspension.«

§ 83. Til nedbringelse af statskassens udgifter til arbejdsløhedsforsikringen svares et bidrag fra samtlige arbejdsgivere, der er forsikringspligtige efter arbejdsskadeforsikringsloven.

Stk. 2. For hver arbejdsskadeforsikret helårsarbejder bortset fra én udgør arbejdsgiverbidraget årligt et beløb svarende til 2 gange den maksimale dagpengesats, på bidragets forfaldstid, jfr. § 47.

12. § 84 affattes således:

»§ 84. Arbejdsgiverbidrag betales ikke for lønmodtagere, som er ansat i en kommunes tjeneste, og som har ret til pension ved afsked af utilregnelig årsag.«

§ 84. Arbejdsgiverbidrag ydes ikke for følgende lønmodtagere:

1. Personer, som udelukkende eller ganske overvejende beskæftiges i arbejdsgiverens husholdning eller ved personlig tjenestegerning.
2. Arbejdsgiverens børn under 18 år.
3. Personer, som er ansat i statens, en kommunes eller en koncessioneret eller lignende virksomheds tjeneste, og som har ret til pension ved afsked af utilregnelig årsag. Nærmere regler om bidragsfritagelsens omfang fastsættes af arbejdsministeren.
4. Personer, som har kost og logi hos arbejdsgiveren og er antaget for mindst ½ år.
5. Fremmede statsborgere om bord i danske skibe, der er fast stationeret i udenlandsk havn eller går i fast rutefart mellem udenlandske havne, og som ikke inden for vedkommende forsikringsår har anløbet dansk havn i andet øjemed end for reparationer eller lignende.
6. Lærlinge, som er omfattet af § 1 i lov om lærlingeforhold.

13. § 85 affattes således:

»§ 85. Arbejdsgiverbidraget opkræves af statsskattedirektoratet. Bidraget for en kalendermåned indbetales af arbejdsgiveren til statsskattedirektoratet i den efterfølgende måned inden for samme frister, som gælder for indbetaling af indeholdt kildeskat. Ved alle indbetalinger, hvor bidraget betales sammen med indeholdt kildeskat, dækkes bidraget først.

Stk. 2. Indbetaler arbejdsgiveren ikke bidraget rettidigt, pålægger statsskattedirektoratet arbejdsgiveren at betale tilsvarende renter af bidraget, som pålægges arbejdsgiveren ved for sen indbetaling af indeholdt kildeskat.

Stk. 3. Efter regler fastsat af arbejdsministeren skal arbejdsgiveren over for statsskattedirektoratet redegøre for arbejdsgiverbidraget, herunder grundlaget for beregningen af bidraget. Det kan ved disse regler bestemmes, at statsskattedirektoratet, når redegørelse ikke er indgivet rettidigt, kan pålægge arbejdsgiveren at betale gebyr af bidraget. Gebyret beregnes sammen med og efter samme regler som det påkravsgebyr, der kan pålægges arbejdsgiveren ved ikke rettidig indgivelse af redegørelse om indeholdt kildeskat.

Stk. 4. Ikke indbetalte bidrag, renter og gebyrer inddrives efter samme regler, som gælder for inddrivelse af ikke indbetalt kildeskat.

Stk. 5. Regler om arbejdsgiverens regnskabsførelse vedrørende bidraget samt om bidragets beregning og indbetaling fastsættes af arbejdsministeren efter forhandling med statsskattedirektøren. Det kan ved disse regler bestemmes, at skattemyndighederne kan foretage en foreløbig, skønsmæssig ansættelse af bidraget, hvis kravet mod arbejdsgiveren på grund af dennes forhold ikke kan opgøres nøjagtigt.

Stk. 6. Regler om bidragets revision fastsættes af arbejdsministeren efter forhandling med statsskattedirektøren. Det kan ved disse regler bestemmes, at skattemyndighederne kan føre kontrol med, at arbejdsgiverne overholder de pligter, der påhviler dem i forbindelse med betaling af bidraget, og at skattemyndighederne kan afkræve arbejdsgiverne oplysninger til dette brug efter reglerne herom i kildeskatteloven.

Stk. 7. Tvivlsspørgsmål om arbejdsgiverens pligt til at betale arbejdsgiverbidrag og om bidragets beregning afgøres af arbejdsdirektøren.«

§ 85. Arbejdsgiverbidraget opkræves af vedkommende forsikringsselskab (-forbund) sammen med præmierne (medlemsbidragene) for lovpligtig arbejdsskadeforsikring og indbetales til arbejdsdirektoratet. Fra arbejdsgivere, der i henhold til arbejdsskadeforsikringsloven er fritaget for at afgive risiko til et anerkendt selskab, sker indbetaling direkte til arbejdsdirektoratet.

Stk. 2. Regler om bidragets beregning og om indbetaling og revision fastsættes af arbejdsministeren efter forhandling med arbejdsdirektøren og chefen for sikringsstyrelsen.

Stk. 3. Arbejdsgiverbidrag, som ikke betales rettidig, kan inddrives ved udpantning.

Stk. 4. Der tillægges forsikringsselskabene (-forbundene) et beløb på indtil 4 pct. af de opkrævede bidrag som vederlag for opkrævningen. Vederlaget udredes af arbejdsdirektoratet.

Stk. 5. Tvivlsspørgsmål om arbejdsgiverens pligt til at betale arbejdsgiverbidrag og om bidragets beregning afgøres af arbejdsdirektøren.

14. I § 86, *stk. 1*, indsættes efter »efterløn«:

»eller i øvrigt mod bedre vidende uberettiget modtaget dagpenge eller efterløn«.

15. I § 86, *stk. 2, 1. pkt.*, udgår: »men hvor medlemmet ikke er pligtig at betale beløbet tilbage i medfør af *stk. 1*,«.

§ 86. Har et medlem givet kassen urigtige oplysninger eller fortiet omstændigheder, der er af betydning for retten til dagpenge eller efterløn, skal dagpenge- eller efterlønsbeløbet, som er modtaget med urette, tilbagebetales af medlemmet.

Stk. 2. I tilfælde, hvor der er udbetalt dagpenge eller efterløn med urette, men hvor medlemmet ikke er pligtig at betale beløbet tilbage i medfør af *stk. 1*, har kassen kun krav på refusion fra statskassen, såfremt det godtgøres, at den fejlagtige udbetaling ikke kunne være forhindret ved almindelig agtpågivenhed. Kassen kan bestemme, at dagpenge- eller efterlønsbeløb, som kassen herefter ikke får refunderet, endeligt skal afholdes af vedkommende tillidsmand eller afdeling af kassen, såfremt den fejlagtige udbetaling kan tilregnes tillidsmanden eller afdelingen.

Stk. 3. Er dagpenge- eller efterlønsbeløb, som skal tilbagebetales i henhold til stk. 1 og 2, ikke tilbagebetalt inden en frist, som kassen har fastsat, kan arbejdsdirektøren bestemme, at pågældende slettes som medlem af kassen.

16. § 91, stk. 1, affattes således:

»En arbejdsgiver skal på begæring afgive oplysninger til brug for administrationen af forsikringssystemet, herunder om,

1. hvilke lønmodtagere han har beskæftiget i et nærmere angivet tidsrum og disses beskæftigelsesperioder inden for dette tidsrum,
2. hvorvidt han har beskæftiget bestemte medlemmer af en kasse inden for et nærmere angivet tidsrum,
3. hvilken løn der er udbetalt til bestemte medlemmer af en kasse inden for et nærmere angivet tidsrum, og
4. årsagen til et medlems arbejdsophør.«

17. I § 91 indsættes efter *stk. 1* som nye stykker:

»*Stk. 2.* De oplysninger, der er nævnt i stk. 1, kan indhentes af arbejdsdirektøren, et arbejdsformidlingskontor og for så vidt angår egne medlemmer vedkommende arbejdsløshedskasse.

Stk. 3. Arbejdsdirektøren fastsætter efter forhandling med landsarbejdsnævnet regler om administrationen af reglerne i stk. 1 og 2.«

Stk. 2 og 3 bliver herefter stk. 4 og 5.

§ 91. Til brug ved arbejdsdirektørens tilsyn med kasserne, jfr. § 88, skal en arbejdsgiver på begæring oplyse,

1. hvilke lønmodtagere han har beskæftiget i et nærmere angivet tidsrum og disses beskæftigelsesperioder inden for dette tidsrum,
2. hvorvidt han har beskæftiget bestemte medlemmer af en kasse inden for et nærmere angivet tidsrum,
3. hvilken løn der er udbetalt til bestemte medlemmer af en kasse inden for et nærmere angivet tidsrum, og
4. årsagen til et medlems arbejdsophør.

Stk. 2. Efter forhandling med vedkommende arbejdsgiverorganisation kan arbejdsdirektøren pålægge arbejdsgiverne inden for bestemte arbejdsområder hver uge at give arbejdsformidlingskontoret oplysning om

den løn, som arbejdsgiveren har udbetalt til kassens medlemmer i ugens løb, samt om medlemmernes arbejdsperioder inden for ugen.

Stk. 3. Offentlige myndigheder skal på begæring give arbejdsdirektøren eller et arbejdsformidlingskontor enhver oplysning til brug ved administrationen af reglerne i dette afsnit.

18. I § 99, stk. 1, 1. pkt., indsættes efter »§ 16, stk. 3,«: »§ 86, stk. 2, 1. pkt.«.

§ 99. Afgørelser, som er truffet af arbejdsdirektøren om de spørgsmål, som er nævnt i § 16, stk. 3, og § 98, stk. 1-3, kan inden 4 uger af vedkommende indbringes for ankenævnet for arbejdsløshedsforsikringen, jfr. § 100. Ankenævnets afgørelser kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Stk. 2. Alle øvrige afgørelser, der træffes af arbejdsdirektøren i henhold til denne lov, kan inden 4 uger af vedkommende indbringes for arbejdsministeren, jfr. dog § 22, stk. 2.

19. Efter § 100 indsættes som nyt kapitel 16 a:

»Kapitel 16 a. Oprettelse af registre

§ 100 a. Arbejdsministeren opretter et eller flere registre, der føres ved hjælp af elektronisk databehandling.

Stk. 2. Registrerne har til formål at danne grundlag for

1. formidling af kontakt mellem arbejdssøgende og arbejdsgivere i henhold til kapitel 1 og 6,
2. gennemførelse af det tilsyn, som staten i henhold til kapitel 14 skal føre med de statsanerkendte arbejdsløshedskasser, og
3. udarbejdelse af en arbejdsmarkedsstatistik.«

20. I § 101 indsættes som *stk. 2-5*:

»*Stk. 2.* Undlader en arbejdsgiver forsætligt eller ved grov uagtsomhed at opfylde de pligter, der påhviler ham efter §§ 83 og 85, og de forskrifter, der udstedes i henhold hertil, straffes han med bøde. Ministeren for skatter og afgifter eller den, han bemyndiger dertil, kan tilkendegive over for arbejdsgive-

ren, at sagen kan afgøres uden retslig forfølgning, såfremt han erkender sig skyldig i overtrædelsen og erklærer sig rede til inden for en nærmere angivet frist, der efter begæring kan forlænges, at betale en i tilkendegivelsen angivet bøde.

Stk. 3. Med hensyn til den i stk. 2, 2. pkt. nævnte tilkendegivelse finder bestemmelsen i retsplejeloven om indholdet af anklageskrift i politisager tilsvarende anvendelse.

Stk. 4. Betales bøden, jfr. stk. 2, 2. pkt., i rette tid, eller bliver den efter stedfunden

vedtagelse inddrevet eller afsonet, bortfalder videre forfølgning.

Stk. 5. Skattemyndighedernes adgang til eftersyn, fremlæggelse af dokumenter og indsendelse af regnskabsmateriale med bilag, jfr. § 85, stk. 6, kan gennemtvinges ved daglige bøder, der fastsættes af ministeren for skatter og afgifter eller den, han bemyndiger dertil.«

§ 101. Forsømmer en arbejdsgiver at opfylde de pligter, som påhviler ham efter § 20 a, stk. 1 og 3, eller § 91, straffes han med bøde.